

Labdien! Nesen saņēmu ziņu no "labvēles". Gribētu zināt, kā tas izskatās no Tavas puses. Varbūt vari uzrakstīt kādu komentāru par šo tēmu. Lūk "ziņa": "Labrīt, Astra! Te Ance. Es vienu brīdi apmeklēju Paula lekcijas. Gribēju Tevi nomierināt attiecībā uz veļasmašīnas u.c. tehnikas izmantošanu māsasimniecībā, jo 1. Dzīvās Ētikas mācības 3 daļā Vienkopa (263 pll.119.) ir teikts, citēju: "Jārod iespēja izmantot zinātnes sasniegumus citādi kļūsim cits citam par aprgrūtinājumu." Tādējādi skolotāji atbalsta visas tehnikas izmantošanu sadzīves atvieglošanai. Patiesā cieņā Ance."

Čūska azotē.

Esi sveicināta, Astra!

Atveram autoritatīva Dzīvās Ētikas Mācības izdevuma (Samārā 1992. Toljati Rēriha biedrība.) 218.lappusi un tur lasām Kopienas 119.sadaļu: "Pareizi domājat, ka bez tehnikas sasniegumiem nav iespējama kopiena. Katrai kopienai nepieciešami tehniskie līdzekļi, un arī Mūsu kopienai nevar domāt bez **dzīves vienkāršošanas. Vajadzīga realizēta iespēja pielietot zinātnes sasniegumus, citādi mēs pārvērtīsimies par abpusēju smagumu.** Kā reālisti – praktiķi, mēs varam to drosmīgi apstiprināt. Tas ir maz – Mēs varam uzstājīgi pārņemt visiem viltuspraktiķiem. Viņu pazemotā zinātne un aklums viņiem traucē sasniegt to, uz ko tie tiecas.

Tieši kā senatnes farizeji, viņi slēpj bailes tā pielaišanas priekšā, kas citiem jau ir acīmredzams. Nemīlam tumsoņas, nemīlam glēvuļus, šausmās samīdošus evolūcijas iespējas.

Uguņu slāpētāji, gaismasnīdēji, vai nav vienalga no kuras puses jūs lienat! Jūs gribat noslāpēt **zināšanas** uguni, bet tumsonīga kopiena ir cietuma kamera (temnica), jo kopiena un tumsonība nav savienojamas. Vajag **zināt.** Nevis ticēt, bet **ziniet!**"

Izlasot Ances "ziņu", ir redzams, ka viņa Dzīvās Ētikas Mācību nelasa oriģinālvalodā (krievu), bet lieto kādu sliktu latviešu tulkojumu, tāpēc vispirms ir vajadzīgs vārdu lietojuma skaidrojums, pēc kura sākt vārdos ietvertās domas apskati.

Ances atsūtītajā "ziņā" citāta pirmajā teikumā ir minētas kādas "tehniskās ierīces", kas krievu valodā būtu attiecīgi "Tehničeskije ustroistva", bet oriģinālā ir "Tehničeskije sredstva", kas ir "tehniskie līdzekļi". Starpība ir tāda, ka ierīces – "ustroistva" ir tehniskas iekārtas – mehānismi kādu noteiktu šauru mehānisku darbību veikšanai, bet "Tehničeskije sredstva" ir "starpnieki" – līdzekļi kādu darbības jomu, sasniegumu, rezultātu, iespēju (šajā gadījumā – Zināšanu) apgūšanai - "Tas ar ko tiek pie kaut kā". Mūsdienās populāri lietot izteicienu "tehniskie resursi", kas attāli nozīmē apmēram to pašu.

Tālāk, tā paša teikuma beigās latvieši (sev raksturīgi) ierakstījuši "sadzīves", bet krievu valodā lasām pilnīgi ko citu – "Dzīves", kā to arī varam gaidīt Dzīvās Ētikas Mācības tekstos. "Sadzīve" krievu valodā ir "bit", oriģināltekstā ir vārds "žizņi", kas nozīmē "Dzīves". Ja krievu valodā runātu par "sadzīvi", tad tur būtu izteiciens "bitovih uslovij", bet tur ir "uproščeniye žizņi". Ja krievi teiktu "uproščeniye bita", kas ir "sadzīves vienkāršošana", tad tas viņiem nozīmētu "sadzīves apstākļu pasliktināšanu" – pievēršanos rupjākām sadzīves formām. Tomēr Dzīvās Ētikas Mācībā lasām "uproščeniye žizņi", kas ir pilnīgi cita parādība.

Liekas, ka nav vajadzības skaidrot vārdos "Jārod", kas būtu "neobhodimo otiskaž", un "Vajadzīga realizēta iespēja" "neobhodima javļenaja vozmožnostj" acīmredzamā starpība.

Šī teikuma beigās ir daudz būtiskāka tulkojuma un līdz ar to jēgas izkropļojuma parādība. Tekstā krievu valodā ir "obojudnoju tjugostju", kas ir "**abpusēju** novelkošu smagumu". Te jāpaskaidro, ka "cits citam" attiecas uz vairāku (nenorādīt skaitu) elementu attiecībām. Krievu valodā tas ir "drug drugu". Burtiski tas nozīmē "draugs draugam" un norāda uz **krieviem raksturīgo sirsnību savstarpējās attiecībās**, kā tas ir Uguns – Ūdens stihiju dvēselēs. Latviskais "cits citam" ir atsvešināti, attālināti vēsi, kā Ugunij tālās Gaisa – Zemes stihijas dvēselēs.

Krievu valodā šajā teikumā ir vārds “obojudnoju”, kas latviski ir “abpusēju”. Te jānorāda uz vēl kādu būtisku šī vārda nozīmi. Ir divi līdzīgi skanoši vārdi ar atšķirīgu nozīmi. Latviski “divpusēju” un “abpusēju”. “Divpusēju” norāda uz divu neatkarīgu elementu attiecībām, bet “abpusēju” – uz divu vienas sistēmas nesaraujami saistītu elementu attiecībām. Krievu valodā attiecīgi “dvhstoronih” un “obojudnih”. Orģināltekstā ir “obojudnoju tĵagostju”, ko nu nekā nevar pārtulkot kā “cits citam par apgrūtinājumu” un nekādā gadījumā **ne sadzīves nozīmē!** “Apgrūtinājums” krievu valodā ir “obremeņenje”, bet, ja to lieto nomācoša, “pie zemes velkoša smaguma” – apstākļus pasliktinoša stāvokļa nozīmē, tad saka “otĵagoščeņije”. Ja “**apgrūtinājums**”, tiktu lietots **sadzīves** nozīmē, tad krievi teiktu “obuza” vai retāk “spud”. Krieviem ir teiciens “tĵagoti ĵizņi”, kas ir “dzīves grūtības” ne eksistenciālu dzīves grūtību (arī sadzīves), bet smagu dvēselisku pārdzīvojumu nozīmē. Līdz ar to jau no orģinālā esošā “tĵagostju” redzam, ka šajā tekstā **runa ne - iet par/uz sadzīvi un tās apstākļu uzlabošanu**, bet par “gara un dvēseles dzīvi pasliktinošu stāvokli kādai nedalāmā vienībā (kāda nav kopiena, kurā katram ir sava suverenitāte un gribas brīvība) esošais sistēmai” - kā abpusēja zobena asmeņiem. Kopiena nav cietums – kopienā var, tuvinoties un saskaņojoties, ienākt, iekļauties un var brīvi, attālinoties viens no otra vai citiem, visiem, no kopienas iziet.

Tātad, citātā uz kuru savā “ziņā” balstās Ance, nav ietērpta doma par sadzīvi kopienā un ar to jau vien Ance “ziņa” ir melīga.

- Par ko runā šis Dzīvās Ētikas Mācības fragments?

Vienkārši izlasot visu fragmenta tekstu, redzam, ka **runa tajā iet** par un uz Zinātnes sasniegumu ieviešanu kopienā (sadzīvē lietotās komfortu nesošās mājsaimniecības iekārtas un to ražošanā pielietoto lietišķo tehnoloģiju meklējumi nav pat ar mazo burtu rakstāmā “zinātne”), uz cīņu pret materiālismā ieslīgušu “zinātni”, **uz jaunu Dzīves iespēju pavēršanu** saskaņā ar īstas – uz Īstenības izziņu vērstas Apgarotas Zinātnes sasniegumu un tehnisko līdzekļu ieviešanu Skolotāju, Cilvēces Vecāko Brāļu un Garīgo Būtņu hierarhijas vadībā. Te atslēgas vārdi ir “Dzīve” un “Zinātne”.

Dzīvās Ētikas Mācība ar vārdu “Dzīve” domā Cilvēka – Cilvēciskās (Nootiskās) Ideālās daļas – Saprāta Radošo un Garīgo – Sirds dzīvi, lēmumu pieņemšanu, lēmumu motivāciju gribas brīvības apstākļos, seku pieņemšanu un **bezrobežīgu visu Cilvēcisko Vērtību attīstību**. Dzīvās Ētikas Mācībā ar vārdu “Dzīve” izsaka drosmīgu iekļaušanos Evolūcijā un katra varonību Evolūcijas Subjekta veidošanās ceļā.

Ar vārdu “Zinātne” Dzīvās Ētikas Mācība domā visplašāko Īstenības, Esošā un izziņai pieejamo realitāšu izpēti. Tādu izziņu, kura nav ierobežota aprobežojošas paradigmas “Prokrusta gultā”, kura veido sev patīkamas teorijas (kuru paredzējumu izpildīšanās kritērijus pati arī nosaka), bet nepatīkamos - šīm teorijām neizskaidrojamos un paradigmā “neietilpstošos” faktus ignorē un noklusē. Runājot par Zinātni, Dzīvās Ētikas Mācība domā to **izziņu, kura sākas ar sekošanu Skolotāju norādījumiem par Esošā Cēloņiem**, par to Zinātni, kura izzina to, **Kāpēc** tas tā ir, kur un kā meklējami šo cēloņu izpausmes fakti – kas un kā notiek. **Zinātne** neatzīst pašizdomātu “objektīvu” noteikumu aprobežotus mērījumus un pētījumus, tāpat kā šo aprobežojumu radītus kļūdainus secinājumus, kādi ir radušies tikai tādēļ, ka, priekšplānā izvirzot pašu lepnības un pārprastas pašapziņas augstprātību un tās radītus nevajadzīgus mākslīgus ierobežojumus, muļķīgā kārtā tiek noraidīta Garīgo būtņu klātbūtne, Skolotāju vadība un Vecāko Brāļu pieredze.

Zinātne prasa godīgu katra fakta uzskaiti un izpēti kopumā ar visiem citiem novērojumiem.

Zinātne prasa visdrosmīgāko hipotēžu izvirzīšanu un pārbaudi, ar katru jaunu iegūto fakti pārskatot vecās pētījumu pozīcijas.

Zinātne prasa plašāka instrumentārija ieviešanu, ņemot vērā arī **novērojumus, kādi iegūti ar Attīstīta Cilvēka subjektīvo vērojumu, psihisko spēku un pārjuteklisko darbības**

spēju palīdzību, kuri noved pie materiālistiskajai “zinātnei” nepieejamu fenomenu, tehnoloģiju un Zinātnes nozaru attīstības.

“Zinātne ir Zinātnieks” un tāpēc Dzīvās Ētikas Mācība runā par **Zinātnieka Cilvēcisko derīgumu, Cilvēcisko lielumu, Zinātnieka Cilvēciskajām Vērtībām**, to attīstīšanu un atbildību pētījumu laikā un apdomību pētījumu rezultātu publicēšanā.

Ja medicīnā ir likums - “nenodarīt postu”, tad Zinātnē kopumā šis likums ir vēl simtiem reižu stigrāks!

Zinātne runā par to, ka tikai pēc visstigrākā pretendenta Cilvēciskā lieluma izvērtējuma un daudzkārtējas pārbaudes, viņi var tikt pielaisti **Zinātnes** noslēpumiem un darbam laboratorijās. Darbam neatbilstošais ir apgrūtinājums darbā un darbs tādā ir par apgrūtinājumu, jo tāds nav spējīgs izpildīt darba prasības, kā arī atbildīgi izvērtēt iegūto rezultātu ietekmi uz tiem, kuru rokās nonāks pētījumu rezultāti un kā uz to bāzes darinātie izstrādājumi ietekmēs to lietotājus.

Šajā gadījumā “abpusējais smagums” attiecas uz Magnēta darbību. Cilvēka interese un tieksme izzināt pievelk Kosmiskās Enerģijas, kuras Cilvēka apziņas prāta daļā ienāk kā darbīgas domas un Idejas. Nepareizi – neatbilstoši veidots un nodarbināts vai **nepilnīgi zinošs** – vienpusīgi **aprobežots un mānīcīgs** prāts nav spējīgs adekvāti uztvert, asimilēt un pielietot Magnēta pievilktās domas un Idejas.

Domas un Idejas nav viens un tas pats. **Idejas ir** domās nenoformēti domu rašanās un darbības cēloņi – **iztēli ierosinošas Kosmiskās Enerģijas**. Domas ir prātā, ar iztēles palīdzību dažādās stadijās noformēti (domformas ieguvušas) Ideju vai emocionālo motīvu virzīti prāta darbības rezultāti. Iztēle Idejām veido domu formas, tāpat kā fantāzija tādas veido emocionālajiem motīviem. Iztēle veido jaunas, nebijušas formas, kuras ar to ienāk un bagātina Cilvēces Dzīvi, bet fantāzija ir tikai jau esošo veco formu kompilācija citā kombinācijā.

Tādā veidā parādās divas atšķirīgas, atšķirīgu ietekmju un cēloņu iniciētas domformas. Vienas ir Ideju ienestas Domas, bet otras ir emociju uzbudinātas, uzjundītas, “uzputotas” domas un to formas. Pirmās ir tās, kuras Garīgajās Mācībās (arī Bībelē) sauc par Svētajiem (Tīrajiem) gariem, bet otras ir tās, kuras sauc par ļaunajiem (netīrajiem) gariem, kuri moka un iedzen nelaimē Cilvēka dvēseli, kam turpretī ir Svētie un Tīrie gari, kuri paceļ Radoša darba visvarenības (visvarības) laimē. **Tīrie Gari ir Augstas un Attīrītas Psihiskās Enerģijas ietekmes augļi.**

Uz šo divu antagonisko avotu un to darbības bāzes ir izveidojušās divas pretēji darbīgas hierarhijas – Gaišā un tumšā. Gaišā hierarhija aicina un ved uz sadarbību ar Idejām un to iedvesmotajiem Tīrajiem (Svētajiem) Gariem, bet tumšā cenšas Cilvēci ievilkt netīro (ļauno) garu darbības telpā (valstībā) un ierobežotībā – tumsonībā. Katrs Dabiskās Kārtības pārkāpums nes postošas sekas.

Neuzvertās, neasimilētās un nepareizi interpretētās Idejas, tāpat kā nepielietotās zināšanas ir postošas. Tāpēc tās kļūst par “nomācošu smagumu” tam, kura Magnēts tās gan ir pievilcis, bet kurš tomēr ar tām neprot tikt galā. Ideju asimilācija ir atkarīga no Īstenībai atbilstošu zināšanu esamības Cilvēka prātā – no tā, ka prāts ir organizēts atbilstoši Īstenībai un Dabiskajai Kārtībai – no tā, ka tajā ir Kultūra. Katra novirze maldos un nepilnībās, katra pāragra, tam negatava prāta tieksme iegūt zināšanas kurām tas nav gatavs, katra nelīdzsvarotība prātā, Jūtu un ķermeņa attiecībās traucē adekvātu un pilnīgu Ideju un Augsti Attīstītu (pilnvērtīgu) Domu formu uztveri, asimilāciju un darbu ar tām, to pielietošanu. Tāpēc prāta un visas apziņas, arī ķermeņa pilnvērtīgai attīstībai un Dzīvei ir nepieciešami šo Dzīvi un attīstību veidojoši un uzturoši apstākļi. Attiecībā uz prāta un apziņas Dzīvi tie ir sakari ar Skolotājiem, bezierunu paklausība viņu norādījumiem, zināšanu apgūšanai un Zinātniskajiem pētījumiem atbilstoši, pētījumu veikšanai derīgi mērinstrumenti, zinātniskā aprīkojuma aparātūra un tehnoloģijas kādas savas aprobežotības un mānīcības dēļ nedod mūsdienu materiālistiskā “zinātne”.

No otras puses, Idejas asimilēt nespējīga apziņa kļūst par slogu Idejai, kura ir notverta apziņas interešu sfērā un postoši, piesārņojoši ietekmē kā Ideju, tā ar to saistītās domformas (caur ko bojā arī citu Cilvēku prāta darbību un Dzīvi) un visu Cilvēces mentālo telpu kopumā. **Muļķim nedrīkst ļaut domāt par to, kas ir ārpus viņa paša muļķības robežām.** Tas pats attiecas arī uz divu vienā darbā saistītu Cilvēku prātu darbību. Gudra Cilvēka Domas ir apgrūtinājums muļķim, bet muļķa mānīcīgā aprobežotība traucē normālai Gudra prāta darbībai. Neatbilstošos apstākļos veikts zinātniskais darbs kļūst par “abpusēju smagumu”, - par “granātu mērkaļa rokās”.

Jau minēju ķermeņa, Jūtu un prāta darbības izsmalcinātības harmoniju. **Ķermeņa Dzīvē tas nozīmē aizvien pieaugošu askēzi Garīgajā un Zinātniskajā darbā attīstībā esošam Cilvēkam.** Eksistenciālais patēriņš, komforts, greznība, slava, apbalvojumi, sabiedriska rosīšanās un ievērība ir apgrūtinājums Zinātniekam viņa Zinātniskajā darbā. Tas nozīmē nemitīgu eksistenciālā patēriņa sašaurināšanos, prasību pēc sadzīves komforta samazināšanos, bet pieaugošas prasības pēc vides, attiecību un darbību Estētikas, Ētikas un Skaistuma, kas savukārt no Zinātnieka Dzīves un dzīves vides izskauž visu lieko, mazvērtīgo, maznozīmīgo un pārejošo – laicīgo. Tieši šī iemesla dēļ tāds – **Cilvēka un Zinātniskās Dzīves attīstības dzīvesveids** nav pieņemams materiālistiski orientētajai “zinātnei” (kura brēc pēc “atbilstoši materiāli nodrošinātas” dzīves) un uz tās tehnoloģiju bāzes veidotajai “ražojoši – patērējošajai” ekonomikai un tās vajadzībām esošajai patērētāju sabiedrībai. Tāpēc tāda sabiedrība, tās “garīdznieki”, “zinātnieki”, ražotāji – tirgotāji un tās politiķi visiem spēkiem apkaro Cilvēces Garīgo un Zinātnisko Dzīvi un tās attīstību. Tāpēc tādā sabiedrībā un tās “zinātnē” nav iespējama īsta un patiesa Zinātne. **Tāpēc Zinātnes Zinātniekiem no tādas sabiedrības un “zinātnes” ir jāslēpjas un jāizolējas noslēgtās, nepieejamās kopienās.**

Viena no tādām kopienām ir Garīgi attīstīto Zinātnieku – Skolotāju kopiena grūti pieejamā vietā Himalaju kalnos – Šambala, kā to dziļā cieņā sauc vietējie iedzīvotāji. Šī Zinātnieku – Skolotāju kopiena, ārkārtīgi dziļas askēzes un taupības apstākļos dzīvo un strādā Cilvēces Vecāko Brāļu vadībā un Augsti Attīstīto Garīgo Būtņu Ideju iedvesmā. **Šī Zinātnieku kopiena ir mūsdienu patērētājam un tirgonim – Ancei neiedomājamā un nesaprotamā tātumā no jebkādam domām par sadzīves komfortu, atvieglojumiem un tā visa vajadzību.**

Ir divu atšķirīgu motīvu vadīti Dzīvās Ētikas Mācības grāmatu lasītāji. Vieni ir tie, kuri tās lasa nopietni, dziļi izzinoši un saprātīgi savā tieksmē tur rast iespēju uzlabot savu Dzīvi, plašāk atvērt radošās darbības lauku saskarsmē ar Cilvēci tās Dzīvē. Tie ir Cilvēki ar Degošām Sirdīm, tīrām domām, tīriem darbiem un tīrām rokām.

Otrie ir netīru dvēseļu, domu, darbu un roku Cilvēki, kuri pāršķista grāmatu lappuses tur meklējot “neprecizitātes”, “neatbilstības” un pretrunas, vai, lai ar **no konteksta izrautu izteicienu un teikumu palīdzību, ļaunprātīgi pielietojot tos neadekvātā situācijā,** maskētu savu īsto dabu un graužošu darbību. Tādu ir daudz. **Tāpat kā ir daudz tādu, kuru ķermeniskās un dvēseles dzīves netīrība, prāta un Jūtu attīstības trūkums tiem liedz uztvert Mācības tekstā ietverto domu.** Tad tie apdedzinās un aklā naidā sāk apspļaudīt Mācību un tos, kuri nopietni ņem to par savas Dzīves pamatu un uz šī pamata sasniedz un sniedz Dzīves Uzlabojumu. **Jo lielāks sasniegums un sniegums, jo negantāks tādu apspļaudītāju un postītāju uzbrukums.** Uz to apskatāmā fragmenta beigās norāda Skolotāji.

Starp Gaismas un tumsas hierarhijām notiek nemitīga cīņa. Tā ir cīņa par Cilvēci, pa visu planētu. Šajā cīņā tādā vai citādā veidā piedalās katrs Cilvēks, arī ļaudis, kurus tumšie izmanto kā tumsonīgu un agresīvu (tumšo **ienaidotu**) pūli – nesaprātīgu, nedomājošu un domāt negribošu masu Gaismas nomākšanai.

Maldās tie, kuri domā, ka ir neitrāli – viņi jau strādā tumšo labā. Gaisma vai tumsa – sliktais vai labais šajā pasaulē ienāk tikai ar Cilvēka darbību, caur viņa roku, prāta darbu un Sirds tieksmēm. Tas, kurš domā, ka ir neitrāls, jo “nedara nekā sliktā” patiesībā, nepiepūloties, nedara to labo, kas viņam, esot savā dzīves vietā, tumšo pretestību pārvarot, ir

jādara. **Tādā veidā viņš neielaiž pasaulē savu labā daļu, ar ko vājina Gaismu, toties dod vaļu tumsai.** Tāpēc katrs – zina viņš to vai nē, grib vai nē, jau ir šajā cīņā.

Gaismas hierarhija, ievērojot visus Kosmiskos Likumus, izsmalcina Cilvēku, viņa jūtu, attiecību un darba dzīvi, vairo Cilvēces zināšanas un izaugsmes iespējas, uztur līdzsvaru un mieru uz zemes, sadarbību un savstarpēju palīdzību, saprašanos tautu, Cilvēku un paaudžu vidū. Ar to tumšajiem tiek atņemta viņu darbības vide. Gaišā hierarhija dara visu, lai katram Cilvēkam dotu labākās dzīves iespējas un visu Cilvēci kopumā noturētu uz tai lemtā Evolūcijas ceļa, kurā tā kļūst par pilntiesīgu Kosmiskās Gaismas Hierarhijas daļu. Gaismas hierarhija ceļ Cilvēku par Sirds Cilvēku.

Tumšie turpretī Cilvēku piezemē, padara par miesīgu, slinku, rupju, bezkaunīgu, izlaidīgu un baudkāru būtni, kura dzīvo savas iekāres un komforta apmierināšanai, ar ko ir tāda dzīvesveida radītāju un uzturētāju verdzībā. Tumšie rada nevienlīdzību, sanaido, ievilina konkurencē, sacensībā un caur to sāncensībā. Sašķeļ un noved līdz kariem tautas, kaimiņus, ģimenes un paaudzes.

Tumšie Cilvēka dzīvi nonivelē līdz eksistenciālo vajadzību apmierināšanai, kurā nav vietas un vajadzības pēc īstām zināšanām, augstām tieksmēm, varonības un piepūles savu Cilvēcisko mērķu sasniegšanā. **Tumšā hierarhija visiem spēkiem brutalizē Cilvēku, slēdzot visas pieejas Garīgajai izaugsmei.** Tumšie pārkāpj katru likumu, kad vien vēlas, melo, apmelo un grauž Gaismas darbu visur, kur vien var tam piekļūt. Par ikvienu Gaismas darbu tiek sarakstītas maldinošas, patiesību aizklājošas un apmelojošas grāmatas un “liecības”, izplatītas tenkas un “aizraujošas”, maldos aizvedošas sensācijas, uzņemtas neskaitāmas apmuļķojošas “dokumentālas un izzinošas” filmas.

Pret katru Gaismas darbinieku un viņa darbu vēršas visiem iespējamajiem līdzekļiem. Katrs dzīves laikā un pat vēl pēc tās nemitīgi tiek apmelots, nomelnots, piedzīvo ne vienu vien nodevību, viņa darbi un darbības augļi tiek noslēpti vai visādā veidā izkropļoti. Pret lielākajiem Skolotājiem vēršas lielāki spēki, pret citiem hierarhijas darbiniekiem **atkarībā no viņu darba svarīguma.** Lai atceramies, kaut vai to, kā tagad tiek likts apsmieklā **Rainis**, padarīts par apšaubāmu, visādi aptenkojumu un apspēlējumu niekalbi. **Kā tiek samazināts – piezemēts viņa Cilvēciskais lielums, līdz kuram pēc viņa nav aizsniedzies neviens no tiem, kuri te tagad sevi sauc un ir saukuši par latviešiem un Latvijas inteligenci.** Sīkaļas Gara Milža piemiņu sadrupina pēc saviem apmēriem, saprašanas, vajadzībām, ģimja un līdzības, ietērpj savā maziskajā netīrībā.

Līderis ir vienojošais, saskaņojošais un darbības ritmā noturošais, darbības ievirzi saglabājošais un jaunas iespējas paverošais katras grupas centrs un spēks. Tāpēc tumšie vienmēr visasāk uzbrūk līderim. Tāpēc cenšas ģimenēm, grupām, tautām un valstīm atņemt viņu līderus un nepieļaut tādu tapšanu, nākšanu gaismā un darbību savu biedru un tautas labā.

Tu jau zini, ka arī pret mani “strādā” tāpat, izplata tenkas un “nozāgē” katru iesāktu darbu un sadarbību. Tu taču atceries ne vienu vien, arī šopavasara izdarīto nodevību. **Katru gadu atrodas kāds, kurš saņēmis darba iespējas, tās sacūko un pamet tieši tad, kad tam ir labvēlīgākais laiks un iespējas.** Tu taču atceries, kā šopavasara tika sagrautas iespējas Ventspilī, Mežotnē un Tērvetē, kā citugad Cēsīs, Smiltenē, Piebalgā, Limbažos un visās citās vietās, kurās varēja sākties auglīgs darbs. Tu taču atceries, kā uzdarbojās Māris un viņa komanda. Cik daudz posta atnesa visi tie “labvēļi”, kuri nemitīgi visur aizmuguriski izplatīja tenkas un katrs pielika savu roku mūsu darba bremsēšanai.

- Vai Tu, kura esi to redzējusi un zini, domā, ka viņi kādreiz to beigs darīt?

Katra darbinieku grupa un katrs darbinieks ir tik stiprs un tumšajiem nepieejams, cik grupa un katrs tās darbinieks ir gatavs aizstāvēt sevi un citus no tādiem uzbrukumiem. Tāpēc tumšie vienmēr meklē katras grupas un tās darbinieka vājāko vietu, vājāko posmu un cilvēcisko vājību, kuru attīstot, uzpērkot vai iebiedējot mazdūšīgos un sakūdrot augstprātīgos, var sašķelt, sagraut un visbeidzot izmantot savā labā tālākajam grauļošajam darbam, iesāktu radošo darbu apturēšanai un jaunu darbu nepieļaušanai.

Vājākie tiek atrauti, stiprākie paliek. Kopīgi sāktais tiek apgrūtināts, bet stiprākie atrod jaunas, sev atbilstošas darbības iespējas un tādā veidā tumšie, gribot apturēt, tikai paceļ cīņas spraigumu un tās norises augstumu. **Iesēžoties piezemētos krēslos un pozīcijās, iegūstot pūli un neuzticamos, slinkos Cilvēkus, tumšie zaudē virsotnes, to nestās iespējas un līdz ar to arī Nākotni.** Uzvarot sīkajās kaujās par vājo un tumsonīgo prātiem, nodevību un piepulcināšanu sev, viņi sapulcina ap sevi vājos, nodevīgos un tumsonīgos, ar ko nolemj sevi sakāvei Lielajā Cīņā. **Zaudējot Cīņu, viņi sev līdzī nebūtībā aiznes visus mazdūšīgos, nodevīgos, Dzīvei un izaugsmei nederīgos.**

Skolotāji saka - “Melnie, metot uz mums akmeņus, piegādā būvmateriālu jaunceļamajam templim”.

Man liekas, par Anci viss ir skaidrs. Varētu domāt, ka viņa ir nesaprātīgs Cilvēks, kurš, nezinot ko dara, netīrām rokām grābstās ap to, kam tādā veidā pieskarties nevajadzētu. Tomēr, ja zinām viņas savtīgā prāta darbības asumu, atceramies darbības metožu vispusību, individuālo pieeju, “nevainību” un izsmalcinātību, **to, kādēļ viņa tika atraidīta un to, cik tieši un cieši viņa sasaistījās ar atklātiem mūsu Dzīves un Darba nodevējiem un postītājiem,** ir skaidrs, ka šī “labvēles ziņa” nav viņas muļķības izraisīta, bet ir tālāka ļaunprātīga darbība tieksmē graut mūsu kolektīvu. Ar tamlīdzīgu un citu īsziņu palīdzību viņa tagad cenšas “pielīmēties” un “veidot attiecības” arī ar citiem mūsu kolektīva biedriem. **“Čūska cenšas ielīst azotē”.** Kādi gan te vēl citi komentāri!.

Tiem, kuri nav mūsu kolektīvā un nav apmeklējuši mūsu Tautas Universitātes lekcijas, varu teikt, ka Ance runā par to lekciju daļu, kurā es stāstīju par Cilvēka ķermeņa un iekšējo orgānu savstarpējo metafizisko, enerģētisko un fizisko saistību ar apģērbu un savstarpējām ietekmēm. Par apģērba metafizisko lomu dvēseles dzīvē un Garīgajā attīstībā. Par to, kā veidojas formu, krāsu un materiālu atbilstība un mijiedarbība ar Cilvēka iekšējiem orgāniem. Par to, ka Cilvēka Doma, roku pieskārieni un Psihiskās enerģijas virzība - mērķtiecīga un apzināta Cilvēka darbība caur atbilstošu apģērba gabalu kopšanu uztur un uzlabo ar tiem saistīto ķermeņa daļu un orgānu pareizu darbību, spēku un veselību. Par roku darba vērtību. Par to, ka sieviete ar savu gādību, rūpību, Domu un roku darbu uztur un uzlabo ģimenes locekļu fizisko un psihisko veselību. Par to, ka **roku darbs** aptur un ierobežo tieksmi apkrauties ar liekām mantām – **virza uz saprātīgu askēzi. Par to, ka apzināti un ar prieku veikts roku darbs veicina prāta attīstību un Domu darbību.** Par to, ka tāds roku darbs veicina bērnu iesaistīšanu kopīgos mājas darbos, kas bērnos audzina izpratni par vecāku dzīvi un Dzīves saturu, audzina darba mīlestību, uztur un veido bērnu un vecāku savstarpējās attiecības, savstarpējās pieķeršanās, Mīlestības, Sapratnes un kalpošanas atmosfēru ģimenē.

Pret to tad arī iestājas Ance. Tev tāda “labvēlības ziņa” ir tādēļ, ka Tev ģimenē aug meitas. Citiem ir citas “ziņas”. Katram sava. Katram pēc viņa dabas un interesēm. **Čūskas smalki zina, ko dara.**

Sargi sevi un bērnus!
Visu labu vēlot -
Pauls.

P.S. Tevis dāvētā mārtiņroze gaiši zied! Kopā ar vaska ritulīšiem mārtiņrožu smarža telpā veido īstu un spēcīgu Rožu aromātu. Caur to es Tavu Sirdi jūtu.